

ČÁST III

Kapitola sedmá

PERSPEKTIVY A BUDOUCÍ MOŽNOSTI ROZVOJE LIDÍ A JEJICH DUCHOVNÍHO POKROKU

Výtah z knihy „Základy lidské duchovnosti“, str. 258 – 260, 7. kapitola, část III.

Struktura veškerého Stvoření byla a je vybudována tak, aby neustále poskytovala příležitosti ke svobodným volbám ohledně vlastního vývoje. Takové uspořádání vyžaduje, aby byly přítomny různé alternativy pro všechny. Toto pravidlo má univerzální a obecnou platnost. Znamená to, že nejenom jedincům a všem jednotlivým sentientním entitám jsou umožněny takové volby a poskytnuty odpovídající možnosti, aby je mohli učinit, ale totéž je v tomto ohledu pravdou o celých společnostech, člověčenstvu, planetách, slunečních systémech, galaxiích, všech vesmírech a dimenzích. Individuální rozhodnutí je Nejvyšším dáno do souladu s vybraným trendem v rámci vesmíru na „linii“, na jaké je jednotlivá planeta, solární systém, galaxie či fyzický vesmír s jejich souvztažnými duchovními a zprostředkujícími dimenzemi. Takový soulad vede k inkarnaci jedince do odpovídajícího - vzhledem k jeho volbě - místa ve Stvoření. Žádné jiné místo by jedinci neposkytovalo potřebné vybavení, prostředí a příležitosti pro splnění vlastního účelu a cíle zvoleného životního stylu a odpovídajícího způsobu duchovního pokroku.

Jestliže se tedy někdo inkarnuje např. na Zemi, specifický rozvoj a způsob duchovního pokroku u každého na této planetě nutně musí být v souladu s potřebami a specifičností života každé inkarnované individuality (lidské bytosti). Jakékoli jiné uspořádání by nemělo žádný smysl.

S ohledem na tento důležitý princip lze vnímat, že lidé na planetě Zemi a všichni ostatní ve Stvoření mají svobodu volby a alternativy pro tuto volbu jako jedna celková sentientní entita, protože se, jak se před tím již mnohokrát uvedlo, celé člověčenstvo v celém vesmíru jeví před Nejvyšším jako jedna vědomě uvědomělá entita - v tomto jednotlivém kontextu jako jedna lidská bytost.

V minulosti, do okamžiku zhroucení a odstranění všech lidských systémů a do skončení éry lidí, si člověčenstvo zvolilo zakusit a ilustrovat následky a důsledky odpadnutí od pravých duchovních principů. Vlastní svobodnou volbou se stala všemu jinému Stvoření a sobě živým, živoucím a konkrétním příkladem zobrazení toho, co to znamená a jaké je to být bez duchovnosti a nebo ji mít deformovanou.

V současné době se tedy užitečnost této volby vyčerpala a Stvoření obdrželo svou odpověď a dostalo svou lekci.

Z tohoto vyplývá následující otázka: Co dále ? Jaké jsou perspektivy a budoucí možnosti lidského rozvoje a duchovního pokroku ?

Člověčenstvo na Zemi bude jako celek postaveno před novou volbu. Aby mohlo volit,

jsou mu poskytnuty několikeré možnosti. Některé z nich se nyní zjevují:

1. Jeden ze způsobů budoucího duchovního pokroku člověčenstva lze nalézt v návratu k původnímu a počátečnímu progresivnímu kroku v bodě, kde ho pseudotvůrci zastavili a přerušili. Z tohoto bodu přerušeni může člověčenstvo opět začít a neustále na něm stavět, nastupujíc na tom, co opustilo. Jestliže se taková volba učiní, budou člověčenstvu otevřeny a plně zpřístupněny veškeré dosavadní poznatky o takové jednotlivé linii. Využijí se za účelem pokračování na téže linii pokroku, kterou si první člověčenstvo na Zemi zvolilo sledovat. Jelikož každá linie takto zvoleného pokroku pokračuje věčně a vždy s novými ideami a jejich aktualizací, byl by takto navěky zajištěn a zařízen neustálý duchovní pokrok člověčenstva. Nebylo by již nutné žádné další přerušování takového pokroku, pokud se pro ně lidstvo nerozhodne a nebo to v určitém bodě na „linii“ pokroku nezmění. Takové příležitosti a možnosti jsou neustále poskytovány všemu Stvoření Nejvyššího, aby tak nikdo nebyl uzavřen navždy v jednom jednotlivém stavu a procesu.

2. Druhou možností je opustit linii pokroku dávných časů prvního člověčenstva a začít na nové, kvalitativně odlišné a jedinečné linii, která se liší od všech předcházejících - využívajících dostupné metody a technologie, jež byly známy a užívaly se pro formování těchto starých linií - a rozvíjí své vlastní metody a technologie vhodné pro tuto zvolenou specifickou linii. Opakuje se, že pokud bude vybrána tato druhá alternativa, budou Nejvyšším zajištěny všechny náležitosti, příležitosti a náležité potřeby, aby tak nové člověčenstvo mohlo uskutečnit tomu odpovídající duchovní snahu, která by posílila jeho duchovní růst. Takové uspořádání opět zajišťuje neustálý duchovní pokrok nového člověčenstva, pokud v něm člověčenstvo touží pokračovat.

3. Jinou možností je kombinace obou shora popsaných alternativ. Nové člověčenstvo si může vybrat některé aspekty staré, přerušené linie a zahrnout duchovní ideje této linie do linie nově zvolené tak, že obě získají úplně jiný a nový význam. Každá kombinace dvou tvořivých idejí vytváří jedinečnou a novou linii progresu, kterou lze věčně následovat a rozvíjet, je-li to užitečné a nutné.

4. Čtvrtou možností dostupnou novému člověčenstvu je studium a výzkum všech stavů a procesů, které se vyskytují ve všech (s člověčenstvem souvztažných) dimenzích, úrovních, místech, planetách a fyzických vesmírech, a věnování pozornosti jedinečnosti a zvláštnosti jejich duchovního pokroku i všem životním stylům a vztahům jemu odpovídajícím a jejich využití tím, že se vyberou určité aspekty, které se mohou tvořivě zahrnout do budování nové linie duchovní progresu lidí na planetě Zemi. Tato možnost by dala člověčenstvu velkou příležitost vytvořit jedinečnou kombinaci všech idejí všech stavů a procesů s ním souvztažných. Dalo by to lidem úplně odlišný a zvláštní význam, který ještě nikde jinde ve Stvoření neexistuje. A opět by se takto nově vytvořený, jedinečný konglomerát odlišných idejí transformoval do speciální „linie“ duchovního pokroku, která by se mohla tvořivě a produktivně sledovat navěky, či tak dlouho, pokud by to bylo užitečné, potřebné a člověčenstvo by tak zvolilo. Pokud by se přijala tato možnost, otevřel by se plně přístup ke všem odpovídajícím stavům a procesům, které by se považovaly za relevantní souvztažným faktorům pozice planety Země, a všechny zkušenosti by se staly člověčenstvu dostupnými, aby mu v jeho odpovídajícím duchovním pokroku poskytly ten největší užitek.

Toto jsou čtyři základní, v současnosti lidem zjevené možnosti, které jsou k dispozici člověčenstvu, aby stanovily všechny perspektivy a budoucí možnosti jeho rozvoje. Je zcela možné a myslitelné, že existují mnohé jiné možnosti na výběr, ale tyto čtyři jsou zjeveny v současné době. Když bude člověčenstvo připraveno a hotovo pro takový

výběr, budou přítomny veškeré možnosti ve své úplnosti, každá se všemi svými důsledky a následky.

Další důležitou otázkou, která vyžaduje odpověď, je to, zdali by bylo možné, aby se člověčenstvo navrátilo ke svému předcházejícímu negativnímu stavu a procesu, který zablokoval a zastavil jeho duchovní pokrok.

Jak je popsáno v předcházejícím, za těch časů budou všechna pekla uzavřena a od člověčenstva oddělena. Žádným negativním ideám ani touhám a sklonům zlé povahy nebude dovoleno, aby ovlivňovaly či zaplavovaly lidskou mysl. Nic nebude člověčenstvu dodávat nečistý, zamořený a jedovatý materiál. Zároveň nikdo ani nic nepřibude k peklům tím, že si zvolí tam vstoupit. Úplná separace a izolace pekel by mohla nakonec vést všechny jejich obyvatele k tomu, aby zanechali nenormálního, nepřirozeného a patologického životního stylu a regresivních sklonů a namísto toho se připojili ke zbytku Stvoření v jeho neustálém duchovním pokroku. Jakmile a když se to stane, veškeré stavy a procesy pekel budou odstraněny. Všechna pekla zmizí ze jsoucna a bytí a nebude tu nic, co by stimulovalo a přinášelo jakékoli negativní a protikladné sklony.

Avšak dokud pekla setrvávají a jsou k dispozici jako volba, byť jsou i uzavřena, mohou se znovu otevřít. Jediné, co je může znovu otevřít, je touha po něčem negativním či zlém. Kdykoli nastane taková touha v lidské mysli ve formě jakékoli ideje, stává se klíčem pro otevření dveří pekel a tato idea se okamžitě připojí ke svým souvztažným negativním činitelům a všem stavům a kondicím majícím s ní vztah, které zaplaví mysl toho, kdo si to přeje, všemi svými důsledky. Toto je velmi vzdálená možnost.

Přesto jsou vytvořeny záruky proti takové události. Neustálá komunikace s duchovním světem, duchovními rádci a s vlastní Niternou myslí zabraňuje početí idejí či tužeb takové negativní povahy. Je vždy přítomná znalost všech hrozných důsledků přijetí takových idejí a toho, že se jim dovolí se uchytit ve vlastní mysli. Pokud pekla existují, je nemožné se zcela vyhnout tomu, aby takové ideje nevešly do mysli, ale je docela možné a velmi snadné jim neumožnit, aby se v ní zachytily, neboť jakmile vstoupí, lze je vyplavit a odvrhnout pryč. V tomto případě se nemůže stát, aby se dveře pekel otevřely.

Zpětný návrat předcházejícího negativního stavu a procesu veškerého pseudočlověčenstva si lze velmi těžce představit. Je však si třeba uvědomit, že možnost volby takové alternativy vždy existuje. Jakmile se něco zažije a prožije, je to vždy dostupné jako možnost volby. Svoboda volby je vždy přítomná. Avšak možnost se nemusí opětovně využít či aktualizovat. Spolu se všemi zabudovanými zárukami proti podobným opětovným událostem lze milostí Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího zajistit, že jedinou cestou, kterou si člověčenstvo zvolí, bude cesta normálního, přirozeného a zdravého směřování neustálého duchovního pokroku ruku v ruce s celkem ostatního Stvoření.

Na závěr je nutné zopakovat zas a znovu, že to, co se zde předkládá, je zjeveno a relevantní pouze pro další počínající krok lidské duchovní progresi. Proto to nelze v žádném případě považovat za konečnou, absolutní pravdu, která je závěrečným slovem Nejvyššího. Jakmile se užitečnost počátečního kroku v duchovní progresi člověčenstva úplně vyčerpá, vstoupí do bytí nový krok, který se sebou přinese zjevení nové - s chápáním a pojetím duchovnosti překonávajícím to, co se zjevuje v této knize.

Je třeba brát všechny ideje, pojmy a výroky zjevené v této knize tímto progresivním způsobem a vyhýbat se za každou cenu jakémukoli rigidnímu, dogmatickému a

slepému lpění na nich. Pravda je dynamická; dynamická pravda se věčně přibližuje Absolutní pravdě Nejvyššího.

Každá nadbytečnost v této knize je záměrná, aby se zdůraznily základní principy, na nichž se budují závěry.

Předložené ideje a pojmy jsou k uvážení jen těm, kdo je chtějí číst a chtějí o nich přemýšlet. Pro nikoho nemají mít žádný jiný účel a na nikoho se nevznáší žádné jiné požadavky. Neboť příkaz či nařízení nemůže přijít z vnějšku či od někoho jiného, ale jen z vlastního srdce.